

“సమాజంలో ఆంధ్రులకు ఎందుకు ‘దాని’ కంట విలువ ఇస్తారో? అంత విలువ ఇవ్వాలని నాకేం కాదు అనిపించడం లేదు. బాధలూ, బాధ్యతలూ, ఆనందాలూ, కష్టాలూ సమానంగా పంచుకునే సమాజంలో దేనికి విలువని వ్యూహంలో స్పష్టంగా నిర్ణయించుకోవచ్చు... అసలు హిపోక్రసీతో నేను బతకలేను!”

ముందు చూపులేకుండా ఆంధ్రులను మంది ఆడపిల్లలకు (విప్రుజ్జీకైనా వంశాన్ని నిలిపే మగపిల్లలాడు పుట్టకపోతే ఆంధ్రుల అశాపాదం ఆయనకు ఎందు చూపటం!) పుట్టించి. అలానే, పక్షవాతంతో పాటు చమెక్కిన తండ్రి-గానుగురులో ఉండిపోయిన పిప్పిలా మిగిలి ఆస్యాతో బాధపడుతున్న అమ్మ! ప్రస్తుతానికి చదువుకు మాత్రం విలువనివ్వాలని (ఈ సదువులు రేపుండి పెట్టి బిచ్చం కును ఉజ్జు

ఆంధ్రులకు పై విశ్లేషణ దేనిగ్గానీ- ప్రతిఫలం అశించకుండా ఎవరూ సహాయం చెయ్యకుండా ‘అందరి మగవాళ్లతోను నన్ను పోల్చుతుందా?’ అని అనిపిస్తున్న రెచ్చగొట్టుకోకండి! కోటికోకరుంటారు! మనది ధనభూమి! ఖర్యభూమి కదా! సాటిమనిషి కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు, సహాయం చేయగలిగే స్థితిలో మనం ఉన్నప్పుడు, ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా సహాయం చేసే గుణం మీకుంది. ఆ గుణమే నాతో ఈ లేఖ మీకు రాయుస్తోంది. బాధ్యతలు విస్మరించి పారిపోవడం పిరికితనం. ఇది నాలో లేకపో

వడం ఈ ఉత్తరం రాయడానికి కారణం. ఖర్య ఫలం మీద, పునర్జన్మల మీద నాకు నమ్మకం లేదు. నాకు అన్నింటి కంటే విలువైనది జీవితం! మిగతా ముఖ్యం... రేపు సాయంత్రం రాగలిగితే ఇందిరాపార్కుకు రండి. లేదా నేరుగా హాస్పిటల్ కు వచ్చి నన్ను కలుసుకున్నా ఫర్వాలేదు. మీ ప్రవల్లిక”

సూర్యకిరణాల కౌగిలిలో మంచుతెరలు ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతున్నాయి. దృశ్యం అస్పష్టం.. కొన్నిచోట్ల స్పష్టత స్పష్టం! ‘హెయిర్ పిన్ కర్రీ ఎ హెడ్ డ్రయివ్ స్లో’ రోడ్డు పక్కనే గట్టు మీద కూర్చుని, ఉత్తరం చదువుతున్నాడు రవి. ఇప్పటికిది మూడోసారి ఆ ఉత్తరం చదవడం! మార్నింగ్ వాక్ అతని దినచర్యలో ఒక భాగం.

అలాగా నడుపుతాయన్న భ్రమ!) నమ్ముతున్న చెల్లెళ్లూ... నవ్వుకుంటున్నారా? అయ్యయ్యో! అని జాలిపడుతున్నారా? ఇవన్నీ సినిమా కష్టాల్లా ఉన్నాయే.. అనుకుంటున్నారా? సినిమాలు జీవితాల్లోంచి వస్తాయి రవీంద్రగారూ! సెల్యులాయిడ్ మీ చిత్రించడం చేతగాక అలా తగలేరు కొందరు! కొందరి అసమర్థతకు కారణం తంలేని నిజమైన కష్టాలన్నీ సినిమా కష్టాలు మారిపోతాయి! సరే ‘జీవితమూ-సినిమా’ అనే

రోజూ సూర్యోదయానా మాడ్డం అతనికో ఆనందం మహా నగరానికి దూరంగా ఈ కొండపై రోడ్డు మీదకు అందుకే రోజూ మార్నింగ్ వాక్కి వస్తాడు. అతని ముందు ఆంధ్ర సిడర్ వచ్చి ఆగింది. మిత్రుడు ఆనంద్ ప్రయివింగ్ సీట్లోంచి దిగి వచ్చి రవి పక్కన కూర్చున్నాడు. పచ్చని పచ్చికపైనే ఉన్న మొక్కలపైన రాత్రంతా కురిసిన మంచు నీరే పారిపోయింది. అవకాశం లేక సూర్యకిరణాల వెలుగుతో ఆవిరై పారిపోతోంది! రవి శూన్యంలోకి చూస్తూ న్నట్టుగా దూరంగా విసిరేశాడు చూపుల్ని! దీర్ఘాలోచనలో ఉన్నాడు మిత్రుడు, డిస్టెంట్ చేయడం తగదనుకున్నాడు ఆనంద్. కొన్ని క్షణాల అనంతరం రవి లేచి ఆనంద్ వైపు

చూశాడు. ఇద్దరూ లేచి కారువైపు వచ్చారు.

మార్నింగ్ వాక్కు నగరంలోంచి ఇద్దరూ కలిసే కార్లో బయల్దేరారు. నగరం చివరి వరకు వస్తారు. కారు ఒక చోట పార్క్ చేసి ఆ దగ్గర్లోనే ప్రదక్షిణలు చేస్తాడు అనంద్. రవి మాత్రం రోడ్డు వీధి వరకు తనకు తోచినంత దూరం పోతాడు. కొంత సమయం తరువాత అనంద్ రవిని వెంటక్కుంటూ వచ్చి పిక్ చేసుకుంటాడు. సాధారణంగా 'హాయిరీపెన్ కర్స్ ఎ వెస్ట్ మలుపులోనే రవి నిలిచి ఉంటాడు.

★★★

ప్రవల్లికను అతను తొలిసారిగా చూసింది ఒక ప్రైవేటు నర్సింగ్ హోం ల వెన్నెల, చందనం కలిపి ముద్దచేసి ఓ అడపిల్ల ఆకృతినిచ్చి దాని మీద కాసిన్ని ప్లాటీనమ్ చెక్కల్ని వెదజల్లి పాతికేళ్ల యవ్వనాన్ని అద్భుత ప్రవల్లిక! నర్సింగ్ హోమ్ లో మిత్రునికి బాగుండని పలకరించడానికి వెళ్లినపుడు-

ఆకాశంలోంచి జారిపడి, పొరపాటున భూమీదే ఉండిపోయిన ఈ మెడపుత్రీగే కనిపించింది తనకు. క్షణకాలం తన కాళ్లు కదలేదు. ఓ గదిలో మంచమీద ముసలాయన. చుట్టూ విషాదవనాల్లో మూగిన అయిదుగురు అడపిల్లలు. ఓ ముత్తయిదువ.

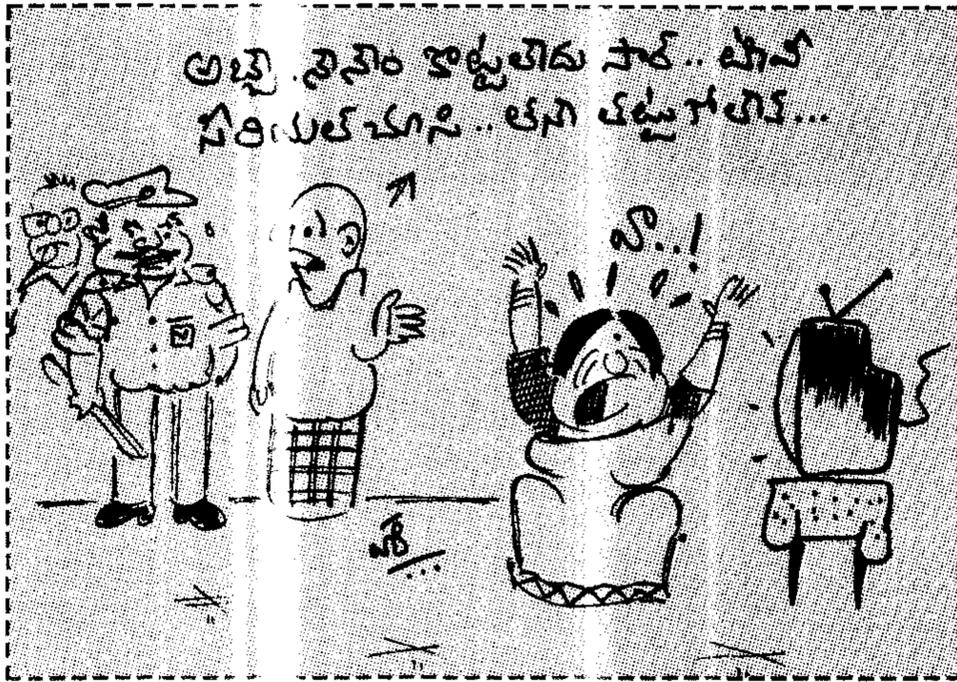
ఆ గదిలోంచి బయటకు.. లోపలికి.. బయటకు లోపలికి.. హడావిడిగా కదుల్తోంది మెరుపుతీగే. ఈమె హడావిడి, మొహంలో అలముకున్న విషాదాన్ని బట్టి ఆ గదిలో పేషెంట్ ఆమె బంధువై వుంటాడనిపించింది. అడపిల్లల్ని పలకరించడానికి అడ్డువచ్చే అంటిబిడియాన్ని తరిమేసే విద్య నేర్చే యువర్నిటీలో విద్యార్థి కనుక తను ఆమెను పలకరించడానికి సంశయించాల్సిన అవసరం లేకపోయింది.

"ఎక్స్ క్యూజ్ మీ! ఎన్ సీరియస్ ప్రాబ్లమ్?.. బయటకెళ్లి తొందరగా రాలిన్ పనులుంటే.. ఐమీన్ ఆర్డంట్ ఇంజనీర్ కన్.. బ్లడ్..'' ఆగిపోయాడు.

అంత విషాదంలో కూడా ఆమె ఓ లిప్తకాలంపాటు ఆగి అతణ్ణి చూసింది.

"ఎస్.. సీరియస్ ప్రాబ్లమ్.. ఇఫ్ యు పాజెన్ కైండ్ నెస్ బి హియర్'' అంటూ గదిలోకి వెళ్లిపోయింది''

తను వెళ్లాలా? ఉండాలా? మూడే మూడు ముక్కల్లో సమాధి వ

మిచ్చి నందిగ్గావస్థలోకి నెట్టేసిందే.

ఇక్కడ ముందొచ్చి తరువాత తనొచ్చాడు ఈ సమాజంలో కనుక తనలాంటివాడికెవరికైనా ఆనాడు ఆమెకు అవసరమైన సహాయం చెయ్యడం పెద్ద కష్టం కాదు. ఆ పరిచయమయింది రవికి ప్రవల్లికతో. రెండుసారి ఆమె తల్లి ఆస్పాత్రే డాపిరాడక లుంగలు

కోలేదు. అసంకల్పితంగా కొన్ని జరుగుతూ... కొనసాగుతుంటాయి.

సహాయం అందిస్తున్నప్పుడు ప్రవల్లిక కళ్లలో మెరిసే మెరుపులు గమనించడం అతనికి తెలియకుండానే గొప్ప అనుభూతిగా మారుతోందతనికి. అందులో ఒక ఆకర్షణ

ఉందని అతనికి అలశ్యంగా తెలిసింది. తెలిసిన తరువాత ప్రవల్లికకు సహాయం చెయ్యడంతోపాటు ఆ కుటుంబ బాధ్యతలు పంచుకోవడం ప్రారంభించాడు.

ఇప్పుడు హఠాత్తుగా ఆమె నుంచి ఈ ఉత్తరం!

★★★

ఆ సాయంత్రం ఆకాశం మబ్బుల దుప్పటిని వెచ్చగా కప్పుకుంధి. నహించలేని ఈర్ష్యతో చల్లగాలి మబ్బుల్ని పట్టి వేలాడుతోంది. సంగమ పరిణామం ఎక్కడయినా అనివార్యం! అందుకే చిన్నగా ప్రారంభమయింది వర్షం! ఆరు గంటలకు కారు నర్సింగ్ హోమ్ ముందు ఆపాడు రవి. అప్పటికే లాంజ్ లో అతని కోసం నిరీక్షిస్తోంది ప్రవల్లిక.

రోజూకంటే ఆరోజు ఎందుకో అందంగా కనిపించింది. నర్స్ యూనిఫాం వదిలి, మరీ అంతటి గాఢత పులుముకోని స్టఫ్ కలర్ చీర, అదే రంగు జాకెట్టు. కనుబొమల్ని కత్తిరించుకునే నాగరికతకు ఆమె దూరం. పిరుదుల్ని తాకే జడలో తురిమిన ఒంటరి గులాబీ. విచిత్రంగా కాంక్రీట్ వనంలో పూసిన అందమైన గులాబీయే ఆమె!

"సారీ!.. లేటయ్యాను." రవి అపాలజీ.

"నిరీక్షణలోనూ ఆనందముండుంది'' ముత్యాలు ఒక్కటొక్కటిగా తెగి

అల్లెగ్లాండర్ గ్రాహం వెల్ టెలిఫోన్ ను కనిపెట్టింది బెటర్ కమ్యూనికేషన్ కోసం. అయితే ఇప్పుడు అది టెలిఫోన్ నెక్స్ సాధనం మారింది. మీరు తరుచుగా పత్రికల్లో చూస్తూనే వుంటారు 'హాట్ చాట్', 'ఇంటిమేట్ టాక్' అంటూ పాడ్డింగులు పెట్టి ఫోన్ లో మాట్లాడుతున్న సెక్స్ గా వుండే అమ్మాయి ఫోటో వేస్తారు. ఆ నెంబరుకు ఫోన్ చేసి మాట్లాడాలంటే జేబులు గుల్లయిపోతాయి. అయినా సరే మగవాళ్లు కొండొకటే అడవాళ్లు వేలం బిర్రగా ఎగబడుతుంటారు. అఫ్ కోర్స్ సీక్రెట్ గానే అనుకోండి. ఇంతకీ ఆ ఫోన్ లో ఏం మాట్లాడుకుంటారు?

పచ్చిబూతులు మాట్లాడుతారు. ఏ స్థాయిలో మాట్లాడతారు అనేది ఫోన్ చేసిన రసికోత్తముడి ఇంటి స్పిటి, అవతల నుంచి మాట్లాడే అమ్మాయి టాలెంట్ మీద ఆధారపడి వుంటుంది. అది వింటే ఈ టైపు వ్యక్తులు అమితానంద భరితులవుతుంటారు. ఫోన్ రీడింగ్ విష్ణుచక్రంలా తిరుగుతూ జేబులు ఖాళీ అవుతాయి. అందుకే 'ఈ టైపు ఫోన్ నెక్స్ కంటే డైరెక్ట్ నెక్స్ చాలా చాక' అనే జోకులు కూడా వున్నాయి.

ఫోన్ లో ఈ విధంగా మాట్లాడే అమ్మాయిలు ఇరవై ఏళ్ల వయసు నుంచి నలభై ఏళ్ల వయసువరకు దాకా వుంటారు. హైస్కూల్ చదువు దగ్గర్నుంచీ గ్రాడ్యుయేషన్ చదివిన వాళ్లు కూడా వుంటారు. కొంతమంది కాలేజీ అమ్మాయిలు టైంపాస్ కోసం పాకెట్ మనీ కోసం ఈ ఫోన్ సంభాషణలు చేస్తూవుంటారు. అమెరికా లాంటి దేశాల్లో గంటకు పదిహేను డాలర్లు, ఇండియాలో మూడు వందల రూపాయల దాకా ఈ అమ్మాయిలు సంపాదిస్తారు. ఎక్కువ మంది అమ్మాయిలు మంచి గౌరవం వచ్చే జాబ్ దొరకగానే ఈ వృత్తికి స్పెషి చెప్పేయాలనుకుంటారు. 'ఏం చేస్తున్నావు?' అని అడిగితే- ఛైల్డ్రన్ గా బయటకు చెప్పుకోలేని అమ్మాయిలు గత్యంతరం లేక కేవలం డబ్బు సంపాదన కోసం రహస్యంగా ఈ పని చేస్తున్నారు. 'ప్రకృతి అమ్మాయిని ఈ విధంగా రేప్ చేస్తాను', 'ఎదురింటి అంటితో ఈ టైపులో నెక్స్ ఎంజాయ్ చేస్తాను' అంటూ చాలామంది మగవాళ్లు ఫోన్ లో అసభ్యకరమైన సంభాషణ చేస్తారని ఈ అమ్మాయిలు చెబుతున్నారు. ఆ బూతులు వింటూ బూతులు మాట్లాడేందుకే వాళ్లకు డబ్బులు ఇస్తుంది. ఫోన్ లో ఈ విధంగా బూతులు మాట్లాడుతూ వినటం ఓ విధమైన మానసిక రుగ్మత అంటున్నారు సైకాలజిస్టులు. సమాజంలో ఉన్నత స్థానంలో వున్న చాలామంది ప్రముఖులకు కూడా ఈ అలవాటు వున్నట్లుగా ఓ రహస్య సర్వేలో తెలిందట.

- అద్వైత

గ్రానైట్ ఫ్లోర్ మీద దొర్లినట్లు... వల్లిక జవాబు.
 వచ్చి కార్ల రవి పక్కన కూర్చున్నాడు.
 "ఎస్ హెల్త్?" రవి ప్రశ్న.
 "సుహాయాన్ని అందుకోవడానికే తప్ప ఇంకెందుకూ పనికి రానా నేను?"

"ఇతరం అందింది."
 "అందుకేగా సుహాయానికి రానివారు. అందులో సుహాయం గురించి వాయిలేదే నేను."
 "మిగతా ముఖ్యం అన్నారు..
 "కష్టం ఇప్పుడు సమక్షంలో ఆమె చెబుతుందని ఆతడు అన్నాడు.
 వర్షం తీవ్రత పెరిగింది.
 కాదు నెమ్మదిగా పోతోంది.

మనీభవించిన నిశ్చయాన్ని ఆమె గులగొట్టింది.
 "ప్రతిఫలాన్ని ఆశించకుండా సుహాయాన్ని అందించే గల వ్యక్తి ఉండారని గ్రహించాను. అందు కోరుకోకపోయినా ప్రతిఫలాన్ని అందించాలనుకుంటున్నాను... ఆలోచనలు దారి మళ్లకుండా.. ఏకాగ్రత ఉండకుండా జీవితంలో ఒక యువతీ యువకుడు ప్రాంతంగా గడపగలిగే ప్రదేశానికి తీసుకెళ్లండి!"

రవి విచిత్రంగా చూశాడమ్మే!
 "బార్న్ విత్ ఎ గోల్డెన్ స్పూన్.. మూనివర్సిటీలో పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్.. మీకు నా మాటల్లో కనీసం జవాబు?"
 "కానీ..!" అర్థంకాని స్థితి.. ప్రవల్లిక ఇలా మాట్లాడడమా ఇంకా ఆలోచనలోనే ఉన్నాడు రవి. అతని ఆలోచన పూర్తికాలేదు.

"మీ రుణాన్ని నేను ఎలాగూ తీర్చుకోలేను. ఎన్ని జన్మలెత్తినా తీర్చుకోలేను అనలేను. ఉన్న ఒక్క జన్మలో తీర్చుకునే అవకాశం ఉన్నప్పుడు.. పాప కేళ్ల యువనాన్ని కేవలం బాధ్యతలకే అప్పగించి, కోర్టుల్ని అణచుకుని, ప్రతివ్రత బిరుదుకోసం ప్రాకులాడే పనిపిని కాను. అర్థమయిందనుకుంటాను."

రవి ముఖంలోకి చూసింది.
 ఆశ్చర్యం, ఆనందం మిళితమై క్షణపరచలేని భావనలు కదలాడుతున్నాయి. అతనికి ఆర్థమయింది.
 కాదు ఒక ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ ముందు ఆగింది.
 ఆగర్భ శ్రీమంతుని కొడుకు అటువంటి హోటల్ల యజమాన్యానికి తెలియకుండా ఉండడు.

బయట వర్షం పడుతున్నా గదిలో వాతావరణాన్ని సమతుల్యంగా ఉంచే ఎయిర్ కండిషనర్.
 ఇంద్రభవనంలో సర్వసౌకర్యాల కూడిన గదిలో రవి, ప్రవల్లిక!
 తదేకంగా ఆమె వైపు చూస్తున్నాడు.
 మెరుపులు ఆకాశంలోనే కాదు, నేలమీదా వుంటాయి!
 కాకపోతే చీరలు సింగారించుకుంటాయి.
 ఇలా నర్తిస్తూ ఉంటాయి-అనుకున్నాడు.
 "ఈ అనుభవం నాకు కొత్త అంశం మీరు నమ్మకపో

వచ్చు కానీ నమ్మి తీరాలి. నర్సగా కొంత బాడీ ఎనాటమీ తెలుసునాకు. కోర్స్ కార్యరూపం దాల్చితే లభించే ఆనందం.. మిగిలే అనుభూతి.. గది నుండి బయటికెళ్లిన తరువాత తెలుస్తాయి. ఇంతవరకూ మీ జీవితానికి ఈ అనుభవం కొత్తకాదనుకుంటాను. నేను మీకు కొత్తకావచ్చు. కనుక మీరే ప్రారంభించాలి!" ఒక్కొక్క వాక్యాన్ని నొక్కి చెబుతోంది. నిర్భయంగా పలికేందుకు ప్రయత్నించినా గొంతులో వణుకు తోణికిసలాడింది! గతంలో ఎన్నడూలేని అస్పష్టత.. జీర ఆమె గొంతులో తారాడుతున్నాయి.

ఎప్పుడు చలించాడు రవి!
 చూపులు సౌందర్యాన్ని ఎక్కడి నుంచి శ్యాశిస్తాయో ఆ మెచ్చగుండెలపై పరచాడు!
 చూపులు కూడా సుర్మిస్తాయని తలసారీగా గ్రహించింది ప్రవల్లిక!
 అమాంతం ఆమెను కౌగిలిలో బిగించి ఎప్పుడూ తడించుకుండా మగవాళ్లను కప్పించే ఆమె పెదవుల్ని ముద్దావేసాడు.. ప్రవల్లికలో విద్యుత్ ప్రకంపనలు ప్రారంభమయ్యాయి. రవి క్రమంగా.. నెమ్మదిగా చేతిని ఆమె పొత్తికడుపు పైకి తీసుకెళ్లి నెమ్మదిగా సుర్మిస్తూ నడుం దగ్గర మలుపులో గట్టిగా పట్టుకుని.. అక్కడ ఆగిపోయింది రవి చెయ్యి. అతనికి అనుభవాలు నేర్పిన పాఠాలు కార్యరూపంలో వచ్చాయి. ప్రవల్లికలో కొత్తగా పుట్టిన కోర్కెలకు రెక్కలు వచ్చాయి!

రవి నిద్రలేచి ప్రవల్లిక కోసం చూశాడు.
 గదిలో లేదు!
 బాత్ రూమ్ లో ఉండేమోనని చిన్నగా పిలిచాడు.
 నిశ్శబ్దం బదులు పలికింది!
 దొంగలంబం మీద లేచి కూర్చుంటే-
 డబ్బుల్ లేంప్ పక్కన మడతపెట్టిన కాగితం కనిపించింది!

విప్పి చూశాడు-
 వెన్నెల్లో మెరిసే అందమైన ముగ్గులా కాగితం మీద కాసిన్ని అక్షరాలు!

'జీవితం ఒకసారే ప్రసాదింపబడుతుంది!
 అందులో... బాల్యం.. కౌమారం.. యువనం.. వార్షిక్యం.. జీవితాన్ని అందరూ తమకు అనుగుణంగా మలచుకునే పరిస్థితులు లేని దేశం మనది.
 మనం సాధించుకున్న స్వాతంత్ర్యం, స్థాపించుకున్న ప్రజాస్వామ్యం..

ఎలాగో ఒకలాగ బతకాలనుకున్న వాళ్లకు మాత్రమే ఇక్కడ బతుకు సాధ్యం. 'ఇలాగే బతకాలనుకునే వారికి మనుగడ అసాధ్యం! ఎలాగో ఒకలాగ బతకడానికి, ఇలాగే బతకడానికి మధ్య మరో సన్నని ఉలిపిరి కాగితం లాంటి జీవన విధానముంది. ఆ ఉలిపిరి కాగితం చిరగకుండా బతకడం జీవన నైపుణ్యం! ఈ పయనం కొంత ఆమోదయోగ్యం. దీనికి స్నేహమనే పేరు పెట్టొచ్చా? సహజీవనం అనొచ్చా?

ఇక్కడితోనే 'మన'లేక 'నా' జీవన గమనం ఆగదు. పెళ్లి పేరిట మలుపు తిప్పాలని ప్రయత్నించొద్దు ఆ నిర్ణయానికి అటూ ఇటూ చాలా ఆలోచన అవసరం. ఏదీ అయిపోకూడదు! అయిపోతూ 'ఉండాలి'. మనమూ, మన స్నేహమూ అలాగే ఉండాలని..

మీ ప్రవల్లిక అక్షరాల వెంట చూపులు ముందు హడావిడిగా పరుగెత్తించాడు రవి. తరువాత మరోసారి నిదానంగా.. మళ్ళీ.. మళ్ళీ.. ప్రవల్లిక!... పజిల్.. నిగూఢకావ్యం!.. ఆ కావ్యాల్లాన్ని వెతికి పట్టుకుని తన జీవితానికి అన్వయించుకోవాలి. ఒక స్థిర నిర్ణయానికొచ్చాడు రవి.

సూర్య గోళం కలర్ కోడెడ్ ఫోటో

ఇది సూర్య గోళం. స్పెలాబ్ నుంచి ఆల్ట్రా వయొలెట్ వేవ్ లెంగ్త్ లో తీసిన ఫోటో ఇది. శాస్త్ర పరిశోధనలకు ఉపయోగపడే ఈ చిత్రంలో మామూలుగా సూర్య గ్రహం ఫోటోలో కనబడని వాతావరణ స్థితిగతులు కనబడతాయి. ఈ కలర్ కోడెడ్ ఫోటోలో మండే వాయువులు (ఎరుపు) వాతావరణం క్రింది పొరల్లోకి సంఘటితమైపోవడం కనిపిస్తుంది. పైకి తన్నుకోబ్బిన మండే వాయువులు సూర్య కాంతి రూపంలో 5 లక్షల కిలోమీటర్ల దూరం చేరతాయి.

